

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 213

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 martie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
26.	— Hotărâre privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Către finalizarea Uniunii Bancare” COM (2015) 587 final	163.	— Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Institutului de Studii pentru Ordine Publică din subordinea Ministerului Afacerilor Interne
	2–3		7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 872 din 15 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (2) lit. a), b) și c), art. 53 alin. (1), art. 62 ² alin. (3) și (4), art. 82 alin. (2), (3) și (5), art. 296 ² —296 ¹³ și art. 296 ¹⁵ —296 ²⁰ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, ale art. V alin. (1) și (6) și art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, și ale ordonanței de urgență în ansamblul său, precum și ale art. 119, art. 120 ¹ , art. 121, art. 122 și art. 124 ¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	466.	— Ordin al ministrului afacerilor externe pentru publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2262 (2016)	
	3–6		8–12
		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
		17.	— Normă privind stabilirea activităților, serviciilor și operațiunilor care se încadrează în categoria funcțiilor critice, criteriile pentru stabilirea liniilor de activitate de bază și a serviciilor asociate, precum și serviciile critice pe care Autoritatea de Supraveghere Financiară poate să le ceară unui asigurător supus rezoluției
			13–16

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRĂRE

privind Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Către finalizarea Uniunii Bancare” COM (2015) 587 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și ale Protocolului (nr. 2) anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, având în vedere Raportul Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/128 din 23 februarie 2016,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constată următoarele:

I. Prezenta propunere de directivă respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

II. Se apreciază:

a) eforturile depuse de Comisia Europeană în cadrul implementării planului pentru consolidarea Uniunii economice și monetare (UEM), finalizarea Uniunii bancare fiind un element indispensabil al planului respectiv;

b) instituirea Mecanismului unic de supraveghere (MUS) și a Mecanismului unic de rezoluție (MUR) — primii doi piloni ai Uniunii bancare, care ar trebui să aibă ca rezultat reducerea în mod semnificativ a probabilității intrării în dificultate a unor bănci și care ar trebui să asigure neimplicarea contribuabililor în suportarea costurilor aferente unor eventuale rezoluții bancare. O protecție ulterioară este asigurată de gama largă de măsuri prudentiale care au fost adoptate în privința băncilor, pentru: a) consolidarea supravegherea și gestionarea crizelor, a îmbunătății cantitatea și calitatea capitalului, a reduce concentrarea expunerilor la risc, a încuraja creșterea efectului de levier, a limita comportamentul prociclic al băncilor în materie de creditare, a consolida accesul la lichidități, a contracara riscurile sistemice legate de dimensiune, de complexitate și de interconexiuni, a întări încrederea deponenților și pentru a încuraja o gestionare adecvată a riscurilor cu ajutorul unor norme privind guvernanța;

c) formularea propunerii legislative a Comisiei referitoare la instituirea EDIS-COM (2015) 586 final — ce instituie un sistem comun de garantare a depozitelor ce va asigura creșterea rezilienței Uniunii bancare în cazul unor noi crize financiare, prin reducerea vulnerabilității sistemelor naționale de garantare a depozitelor la șocuri locale majore și prin atenuarea ulterioară a legăturii dintre bănci și entitățile lor suverane de la nivel național. În aceste condiții, EDIS poate contribui la creșterea încrederii deponenților din întreaga Uniune bancară și la menținerea stabilității financiare, reducând, astfel, riscul reprezentat de retragerile masive de depozite. Acest sistem ar permite, de asemenea, îmbunătățirea cooperării dintre sistemele naționale de garantare a depozitelor pentru a face față intrării în dificultate a unor bănci la nivel transfrontalier.

III. Se constată:

a) în România resursele Fondului de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar — FGDB (care includ și resursele fondului de restructurare) acoperă la data de 30 septembrie 2015 aproximativ 3,78% din valoarea depozitelor acoperite, nivel foarte bun comparativ cu alte state membre (de exemplu, Spania, Italia, Grecia) sau cu nivelul minim de 0,8% propus de Comisia Europeană a fi atins în 2024. Pentru statele membre care au scheme de garantare consolidate, cum este cazul

României, împărțirea riscurilor la nivelul EDIS nu constituie un avantaj până la conformarea de către celelalte scheme de garantare DGSD privind nivelul-țintă al resurselor acestora;

b) având în vedere fragmentarea piețelor europene la nivel bancar și discrepanțele înregistrate la nivelul Uniunii Europene și Monetaire din punctul de vedere al rezilienței schemelor naționale de garantare, trebuie subliniată necesitatea revizuirii exhaustive a metodologiei de contribuții bazate pe risc;

c) este necesară clarificarea modului în care vor fi calculate contribuțiile la EDIS potrivit propunerii de regulament. În ceea ce privește calculul contribuțiilor în funcție de risc, o instituție de credit care are o pondere de risc mai ridicată în statul membru din care face parte ar putea avea o pondere de risc mult mai redusă raportat la nivel european. Prin urmare, în etapa de coasigurare a EDIS, atunci când o mare parte din riscuri rămâne tot la SGD națională, profilul de risc al băncii ar trebui calculat prin raportare la sistemul bancar național;

d) reducerea opțiunilor și discrețiilor naționale va îmbunătăți comparabilitatea și va asigura un cadru de acțiune mai larg, însă este nevoie să fie identificate acele situații și condiții în care se impune păstrarea unui regim care să asigure echilibrul între necesitatea de uniformizare și cea de aplicare a regulilor UE în context național.

IV. Se recomandă:

a) având în vedere diferențele majore între nivelurile de risc prezentate ale sistemelor bancare naționale și imposibilitatea implementării dezideratului uniformizării acestora într-un termen rezonabil (termenul operaționalizării EDIS), este oportună reglementarea explicită în cadrul regulamentului UE a unui mecanism de protejare a construcției EDIS, care să asigure că sistemele bancare naționale stabile, cu SGD finanțate și funcționale, nu vor fi negativ afectate;

b) este necesară o analiză atentă a implicațiilor din perspectiva drepturilor și obligațiilor impuse instituțiilor de credit participante, SGD-urilor naționale și autorităților naționale desemnate. Trebuie clarificate aspectele referitoare la dispozițiile ce reglementează situația în care cooperarea strânsă a unui stat membru din afara zonei euro este suspendată sau încetează (art. 4), situație în care dreptul la rambursarea către SGD națională a resurselor cu care au contribuit la EDIS instituțiile de credit participante este limitat la suma care i-ar fi necesară SGD națională pentru a atinge două treimi din nivelul-țintă prevăzut de DGSD (astfel, pentru România, dacă Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar rămâne finanțat peste minimul prevăzut de DGSD și Regulamentul în discuție, s-ar putea ajunge inclusiv în situația în care nu s-ar recupera nicio contribuție). În plus, în cadrul aceluiași dispoziții sunt introduse și alte limitări sensibile care țin de resursele disponibile de EDIS — în situația

în care la ieșirea din mecanismul de cooperare strânsă, resursele disponibile ale EDIS sunt mult diminuate, se poate ajunge la situația nerecuperării sumelor cuvenite, chiar dacă respectivul stat membru nu a beneficiat de nicio sumă de la EDIS pe perioada participării;

c) mutualizarea contribuțiilor de la SGD naționale ar fi echitabilă numai după atingerea unui nivel minim uniform al resurselor acumulate de SGD naționale, în condițiile în care, în prezent, la nivel SGD naționale există discrepanțe majore privind nivelul resurselor acumulate, în contextul tranziției la noile cerințe europene în materie;

d) realizarea unui studiu de impact cantitativ la nivel european, ținând cont de anumite scenarii de *stress-test* sau de simulare de criză financiară la nivelul unor sisteme bancare mai puțin solide, care să determine capacitatea EDIS, inclusiv prin prisma nivelului-țintă al resurselor propus, de a menține stabilitatea financiară la nivelul Uniunii Europene și Monetare și lipsa de influență asupra celorlalte sisteme bancare participante. Există riscul ca din cauza complexității interacțiunilor sistemelor bancare europene, în cazul unei crize financiare severe într-un stat membru, mutualizarea riscurilor prin EDIS să conducă la efecte nedorite și la nivelul celorlalte sisteme bancare din Europa, prin fenomenul de contagiune.

V. Se atrage atenția:

Uniunea Bancară Europeană este concepută astfel încât să mutualizeze riscurile băncilor în cadrul Zonei Euro și să reducă,

pe termen lung cel puțin, necesitatea intervenției bugetelor publice pentru depășirea situațiilor de criză. Integrarea suplimentară a sistemelor bancare din aceste state membre diminuează efectele negative ale construcției sistemului monetar european, bazat pe o monedă comună, nu pe o monedă unică.

Totuși, atragem atenția că în Uniunea Europeană există state care nu sunt încă membre ale Zonei Euro, precum și alte state care au aderat având o clauză de neparticipare la sistemul monetar. Prin reglementările actuale se instituie o Uniune cu mai multe viteze, ceea ce nu este de dorit, ca principiu general.

România își exprimă îngrijorarea cu privire la efectele economice ale acestor reglementări și la reacția propriului sistem bancar în virtutea unor trăsături specifice. Sistemul bancar este stabil, cu indicatori generali peste normele introduse în reglementările actuale, dar funcționează în contextul unui grad înalt de „euroizare” al economiei și al unei ponderi foarte ridicate a capitalului din zona euro în structura acționariatului din sectorul bancar. Aceste trăsături îl fac extrem de reactiv la orice eveniment negativ apărut în sistemele bancare din Zona Euro fără beneficiul solidarității create prin mecanismele unice ale Uniunii Bancare Europene.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în această hotărâre se transmite către instituțiile europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senatul României, în ședința din 7 martie 2016, în conformitate cu prevederile art. 78 din Regulamentul Senatului și ale art. 5 lit. f) și art. 30 lit. b) din anexa la Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 7 martie 2016.
Nr. 26.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 872
din 15 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (2) lit. a), b) și c), art. 53 alin. (1), art. 62² alin. (3) și (4), art. 82 alin. (2), (3) și (5), art. 296²—296¹³ și art. 296¹⁵—296²⁰ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, ale art. V alin. (1) și (6) și art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, și ale ordonanței de urgență în ansamblul său, precum și ale art. 119, art. 120¹, art. 121, art. 122 și art. 124¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) lit. a) și b), art. 53 alin. (1), art. 62² alin. (3) și (4), art. 82 alin. (2), (3) și (5),

art. 296²¹ alin. (1) lit. d), art. 296²² alin. (1) și (2), art. 296²⁴ alin. (1)—(4) și art. 296²⁵ alin. (1)—(6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Gilmar Belecchiu în Dosarul nr. 9.541/118/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 533D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens Decizia nr. 1.432 din 25 octombrie 2011 și Decizia nr. 561 din 16 octombrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 80CA din 26 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 9.541/118/2013, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (2) lit. a) și b), art. 53 alin. (1), art. 62² alin. (3) și (4), art. 82 alin. (2), (3) și (5), art. 296²¹ alin. (1) lit. d), art. 296²² alin. (1) și (2), art. 296²⁴ alin. (1)—(4) și art. 296²⁵ alin. (1)—(6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, excepție ridicată de Gilmar Belecchiu într-o cauză privind soluționarea recursului formulat împotriva unei sentințe prin care s-a respins cererea autorului excepției de neconstituționalitate de anulare și suspendare a executării unor acte administrative fiscale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât contravin principiului justei așezări a sarcinilor fiscale, obligat de art. 56 alin. (2) din Constituție. Astfel, se arată că obligarea contribuabilului la plata anticipată a unei taxe pentru venituri pe care nu le-a realizat reprezintă o plată nedatorată, cu atât mai mult în situația în care statul pretinde dobânzi și penalități la un venit inexistent în momentul emiterii deciziei.

6. Având în vedere că textele legale criticate au fost modificate atât prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010, cât și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011, arată că cele două ordonanțe de urgență sunt neconstituționale, fiind emise fără a se evidenția existența unei situații extraordinare, iar elementele cuprinse în nota de fundamentare nu sunt de natură să justifice adoptarea ordonanței de urgență. Totodată, ordonanțele de urgență ale Guvernului modifică o lege organică, iar conținutul acestora încalcă principiul supremației legii și al neamestecului executivului în sistemul constituțional de legiferare. Mai arată că cele două ordonanțe de urgență nu au fost puse în dezbatere publică potrivit art. 6 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.

7. În ceea ce privește dispozițiile art. V alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 susține că contribuțiile la un sistem de sănătate nu reprezintă taxe și impozite pentru a fi reglementate prin Codul fiscal și impuse de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

8. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că motivele pe care se întemeiază excepția de neconstituționalitate privesc aplicabilitatea legii și nu o atingere adusă unui principiu constituțional.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din actul de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 2 alin. (2) lit. a) și b), art. 53 alin. (1), art. 62² alin. (3) și (4), art. 82 alin. (2), (3) și (5), art. 296²¹ alin. (1) lit. d), art. 296²² alin. (1) și (2), art. 296²⁴ alin. (1)—(4) și art. 296²⁵ alin. (1)—(6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

14. În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că autorul acesteia a invocat, prin notele scrise, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. V alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011, precum și ale ordonanței de urgență în ansamblul său, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2010, ale art. 296²—296¹³, art. 296¹⁵—296²⁰ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și ale art. 119, art. 120¹, art. 121, art. 122 și art. 124¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003.

15. Față de solicitarea instanței de a preciza care sunt dispozițiile din cele două ordonanțe de urgență ale Guvernului la care se face referire în cerere și care dispoziții din Legea nr. 571/2003 sunt considerate neconstituționale, autorul excepției a menționat art. V alin. (1) și (6) și art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011, precum și ordonanța de urgență în ansamblul său, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010 și dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (2) lit. a), b) și c), art. 53 alin. (1), art. 62² alin. (3) și (4), art. 82 alin. (2), (3) și (5), art. 296²—296¹³ și art. 296¹⁵—296²⁰ din Legea nr. 571/2003, astfel cum a fost modificată prin cele două ordonanțe de urgență.

16. În urma celor menționate de autorul excepției și consemnate în considerentele deciziei, instanța de judecată a sesizat Curtea Constituțională prin dispoziitivul acesteia cu dispozițiile art. 2 alin. (2) lit. a) și b), art. 53 alin. (1), art. 62² alin. (3) și (4), art. 82 alin. (2), (3) și (5), art. 296²¹ alin. (1) lit. d), art. 296²² alin. (1) și (2), art. 296²⁴ alin. (1)—(4) și art. 296²⁵ alin. (1)—(6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

17. Examinând, însă, excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată și precizată de autorul acesteia în fața instanței de judecată care nu s-a pronunțat cu privire la unele dispoziții a căror neconstituționalitate a fost invocată de autorul excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că omisiunea instanței nu poate avea drept consecință înlăturarea controlului realizat de instanța constituțională. În cazul în care instanța de judecată sesizează Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din legi sau ordonanțe fără a se pronunța asupra altora, criticate în cadrul aceleiași excepții de neconstituționalitate, instanța de contencios constituțional va analiza excepția astfel cum aceasta a fost ridicată de autorul său (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 527 din 11 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 990 din 8 noiembrie 2005, sau Decizia nr. 1.227 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012).

18. Numai în cazul în care instanța judecătorească se pronunță prin dispoziitivul hotărârii apreciind excepția referitoare

la una/unele dintre dispozițiile legale criticate drept inadmisibilă, fiind contrară prevederilor art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992, și respinge cererea de sesizare cu această motivare, Curtea Constituțională nu se va pronunța cu privire la această excepție. În această împrejurare, autorul are, potrivit art. 29 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, posibilitatea atacării cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare, a soluției de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.227 din 20 septembrie 2011, precitată).

19. Având în vedere cele expuse, Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (2) lit. a), b) și c), art. 53 alin. (1), art. 62² alin. (3) și (4), art. 82 alin. (2), (3) și (5), art. 296²—296¹³ și art. 296¹⁵—296²⁰ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 30 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 303/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 19 noiembrie 2013, ale art. V alin. (1) și (6) și art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 30 decembrie 2011, aprobată prin Legea nr. 106/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 9 iulie 2012, și ale ordonanței de urgență în ansamblul său, precum și ale art. 119 — *Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere*, art. 120¹ — *Penalități de întârziere*, art. 121 — *Dobânzi și penalități de întârziere în cazul plăților efectuate prin decontare bancară*, art. 122 — *Dobânzi și penalități de întârziere în cazul compensării* și art. 124¹ — *Majorări de întârziere în cazul creanțelor datorate bugetelor locale* din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

20. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 56 privind contribuțiile financiare, art. 73 alin. (1) și (3) lit. p) privind legiferarea și reglementarea prin lege organică a regimului general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială și art. 115 alin. (4) privind regimul adoptării ordonanțelor de urgență.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 sunt neconstituționale, deoarece Guvernul nu poate adopta legi organice, acte normative cu caracterul unei legi organice și nu poate aduce modificări unei legi organice printr-o ordonanță de urgență. Mai arată că elementele conținute în textele ordonanțelor de urgență nu sunt de natură să justifice adoptarea acestora, în condițiile stabilite de art. 115 alin. (4) din Constituție, neexistând o situație extraordinară, iar aceasta trebuie să fie motivată pertinent și să justifice o astfel de situație.

22. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă, referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (4) și (6) din Constituție, Curtea observă că aceasta nu poate fi reținută, întrucât, potrivit prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (1), interdicția de a reglementa în domeniul legilor organice privește ordonanțele simple, și nu ordonanțele de urgență. De altfel, prin Decizia nr. 619 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 17 august 2011, Curtea a arătat că Guvernul poate emite ordonanțe de urgență în domeniile legilor organice, prevăzute la art. 73 alin. (3) din Constituție, în condițiile art. 115 alin. (4)—(6) din Legea fundamentală. Interdicția Guvernului de a reglementa în aceste domenii se referă, în mod expres, numai la ordonanțele emise

în temeiul legilor speciale de abilitare, în condițiile alin. (1)—(3) ale aceluiași art. 115, nu și la ordonanțele de urgență.

23. Astfel cum rezultă din preambulul său, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2010 a fost adoptată în scopul transpunerii în legislația internă a unor directive ale Uniunii Europene cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2011. De asemenea, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 a fost adoptată în temeiul delegării legislative, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, având în vedere necesitatea completării legislației cu reguli fiscale pentru contribuabilii care aplică Standardele internaționale de raportare financiară, al clarificării tratamentului fiscal aplicabil contribuabililor inactivi sau a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată, precum și pentru asigurarea atingerii nivelului minim obligatoriu de accize conform graficului asumat prin documentul de poziție adoptat în cadrul negocierilor de aderare la Uniunea Europeană, pentru preîntâmpinarea declanșării procedurii *de infringement*, în contextul în care este necesară continuarea simplificării și unificării legislației și a administrării contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice și având în vedere necesitatea eliminării dificultăților de natură tehnică apărute în aplicarea actului normativ supus modificării și completării. În aceste condiții, Curtea nu poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (4).

24. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 73 alin. (1) și (3) lit. p) din Constituție privind reglementarea prin lege organică a regimului general privind protecția socială, Curtea a reținut că dispozițiile legale criticate nu au incidență în cauză, acestea vizând regimul plății unor obligații fiscale.

25. În ceea ce privește susținerile referitoare la ignorarea dreptului la transparență, Curtea observă că, potrivit Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 3 decembrie 2013, în cadrul procedurilor de elaborare a proiectelor de acte normative, autoritatea administrației publice are obligația să publice un anunț referitor la această acțiune pe site-ul propriu, să îl afișeze la sediul propriu într-un spațiu accesibil publicului și să îl transmită către mass-media centrală sau locală, după caz. Însă art. 7 alin. (13) din legea menționată instituie o excepție de la procedura efectuării transparenței decizionale, caz în care adoptarea de către Guvern a ordonanțelor de urgență nu impune efectuarea procedurii transparenței decizionale prevăzute de această lege.

26. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (2) lit. a), b) și c), art. 53 alin. (1), art. 62² alin. (3) și (4), art. 82 alin. (2), (3) și (5), art. 296²—296¹³ și art. 296¹⁵—296²⁰ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal prin raportare la art. 56 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că dispozițiile legale criticate dau expresie prevederilor constituționale potrivit cărora cetățenii au obligația să contribuie la cheltuielile publice, prin impozite și taxe. Totodată, în conformitate cu art. 139 alin. (2) din Constituție, impozitele și taxele locale se stabilesc de consiliile locale sau județene „în limitele și în condițiile legii”. Din aceste prevederi constituționale rezultă dreptul exclusiv al legiuitorului de a stabili impozitele datorate bugetului de stat, modalitățile de plată, precum și cuantumul acestora (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.432 din 25 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 15 februarie 2012).

27. Curtea a remarcat, în jurisprudența sa, că impunerea unei astfel de obligații este justificată de necesitatea asigurării certitudinii în constituirea ritmică a resurselor financiare ale statului, iar încasarea impozitelor și taxelor constituie sursa principală de venituri a statului, fiind una dintre expresiile cele mai evidente ale apărării intereselor naționale pe plan financiar (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 158 din 10 noiembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 24 februarie 1999, și Decizia nr. 447 din 16 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 816 din 10 noiembrie 2014, paragraful 14).

28. Curtea observă că legiuitorul a reglementat plata obligațiilor fiscale în așa fel încât să existe posibilitatea regularizării în ce privește plata impozitului pe venit. Astfel, contribuabilul care realizează venituri dintre cele prevăzute la art. 82 din Codul fiscal va depune, până la data de 25 mai, inclusiv, a anului următor celui de realizare a venitului o declarație rectificativă cu privire la venitul realizat efectiv, astfel cum prevede art. 83 din Codul fiscal. Consecutiv, organul fiscal va proceda la o recalculare a impozitului datorat corespunzător venitului efectiv realizat, emițând o nouă decizie de impunere în care sunt evidențiate diferențele, stabilite în plus sau în minus, în plata impozitului pe venit (a se vedea în acest sens, Decizia nr. 447 din 16 septembrie 2014, paragraful 16).

29. În continuare, referitor la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 56, Curtea reține că acestea trebuie coroborate cu cele ale art. 139 alin. (3) din Legea fundamentală potrivit căroră „Sumele reprezentând contribuțiile la constituirea unor fonduri se folosesc, în condițiile legii, numai potrivit destinației acestora”. Contribuțiile datorate potrivit dispozițiilor legale criticate sunt destinate acoperirii unor cheltuieli publice — cele privind asigurarea sănătății populației. Cuantumul acestor contribuții se raportează la venitul persoanei fizice, dar serviciile medicale de care beneficiază nu sunt limitate la valoarea contribuției achitate. Contribuțiile de asigurări sociale de sănătate reprezintă contribuții a căror destinație este Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și își au reflectarea în textele constituționale menționate (a se vedea în acest sens Decizia nr. 504 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 12 august 2015, paragraful 17).

30. Referitor la dispozițiile art. V alin. (1) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 Curtea observă că, începând cu anul 2011, s-au preluat în Codul fiscal contribuțiile sociale obligatorii, iar prin actul normativ criticat a fost stabilită competența Agenției Naționale de Administrare Fiscală de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice prevăzute la capitolele 2 și 3 ale titlului IX² al Codului fiscal și a fost reglementată procedura de predare-primire a acestor contribuții de la casele de asigurări sociale și a fost reglementată procedura de predare-primire a acestor contribuții de la casele de asigurări sociale. Începând cu 1 iulie 2012 casele de asigurări sociale predau organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea administrării, obligațiile reprezentând contribuțiile

sociale datorate, stabilite și neachitate până la data de 30 iunie 2012, motivat de necesitatea simplificării și unificării legislației și administrării contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice. Astfel, emiterea actelor administrative ce conțin obligații privind contribuția de asigurări sociale de sănătate revine Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Atribuirea acestei competențe revine legiuitorului, în vederea unei mai bune colectări a sumelor datorate, ea nefiind de natură să releve vreun fine de neconstituționalitate.

31. În ceea ce privește invocarea art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 Curtea reține că acesta reprezintă dispoziția cuprinsă în actul de modificare și completare în baza căreia actul normativ modificat și completat se republică, fiind transpunerea normelor de tehnică legislativă prevăzute de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

32. În ceea ce privește dispozițiile legale criticate cuprinse în Codul de procedură fiscală, Curtea constată că autorul prezentei excepții de neconstituționalitate a formulat o critică identică într-un dosar înregistrat pe rolul Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, iar prin Decizia nr. 561 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 18 decembrie 2014, paragrafele 18 și 19, a soluționat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119, art. 120¹, art. 121, art. 122 și art. 124¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și a constatat constituționalitatea acestor dispoziții legale, reținând în esență că reglementarea criticată reprezintă o măsură de politică fiscală, iar stabilirea printr-o dispoziție legală expresă a unor sancțiuni cu caracter fiscal pentru neîndeplinirea la termen a obligațiilor bugetare se circumscrie sferei de aplicare a dispozițiilor constituționale ale art. 56 și art. 139, și reprezintă regula generală în materia impozitelor și taxelor. Atât timp cât nivelul dobânzii calculate pentru fiecare zi de întârziere are o valoare stabilită într-un cuantum rezonabil, dar suficient de disuasiv pentru a nu își pierde rațiunea pentru care a fost instituită, nu poate fi reținută nicio încălcare a prevederilor constituționale invocate.

33. Neintervenind elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, considerentele și dispozitivele deciziilor menționate se aplică și în prezenta cauză.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gilmar Belecciu în Dosarul nr. 9.541/118/2013 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (2) lit. a), b) și c), art. 53 alin. (1), art. 62² alin. (3) și (4), art. 82 alin. (2), (3) și (5), art. 296²—296¹³ și art. 296¹⁵—296²⁰ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, ale art. V alin. (1) și (6) și art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, și ale ordonanței de urgență în ansamblul său, precum și ale art. 119, art. 120¹, art. 121, art. 122 și art. 124¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Institutului de Studii pentru Ordine Publică din subordinea Ministerului Afacerilor Interne**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Institutului de Studii pentru Ordine Publică din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, ca urmare a reevaluării, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Petre Tobă

p. Ministrul finanțelor publice,

Daniela Pescaru,

secretar de stat

București, 16 martie 2016.

Nr. 163.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în domeniul public al statului și administrarea Institutului de Studii pentru Ordine Publică din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, a cărui valoare de inventar se modifică, drept urmare a reevaluării

Număr M.F.P.	Cod de clasificare	Denumirea	Persoana juridică ce administrează imobilul CUI	Adresa imobilului	Valoarea de inventar (actualizată) — lei —
144535	8.19.01	Imobil 42-06	Institutul de Studii pentru Ordine Publică din subordinea Ministerului Afacerilor Interne CUI 4183172	București, sectorul 4	67.310.019,62

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN pentru publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2262 (2016)

În baza art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 8/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2262 (2016), prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

București, 14 martie 2016.
Nr. 466.

ANEXĂ

CONSILIUL DE SECURITATE
Distribuire generală
27 ianuarie 2016

REZOLUȚIA 2262 (2016) adoptată de Consiliul de Securitate la a 7611-a întrunire din 27 ianuarie 2016

Consiliul de Securitate, reamintind rezoluțiile și declarațiile sale anterioare privind Republica Centrafricană (RCA), în special rezoluțiile 2121 (2013), 2127 (2013), 2134 (2014), 2149 (2014), 2181 (2014), 2196 (2015), 2212 (2015), 2217 (2015) precum și declarațiile președintelui S/PRST/2014/28 din 18 decembrie 2014 și S/PRST/2015/17 din 20 octombrie 2015,

reamintind angajamentul său puternic privind suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a RCA, și reamintind importanța principiilor neamestecului, buneii vecinătăți și cooperării regionale,

reamintind faptul că Republica Centrafricană poartă responsabilitatea principală de a proteja populațiile de pe teritoriul său împotriva genocidului, crimelor de război, epurării etnice și crimelor împotriva umanității,

subliniind faptul că orice soluție durabilă a crizei din RCA trebuie să aparțină RCA, inclusiv procesul politic și de reconciliere, și făcând apel la autoritățile de tranziție pentru ca acestea să organizeze alegeri legislative și al doilea tur al alegerilor prezidențiale într-o manieră liberă, corectă, transparentă și incluzivă, pentru a finaliza tranziția până la data de 31 martie 2016, conform calendarului agreat,

solicitând tuturor părților implicate, inclusiv candidaților la alegerile prezidențiale și legislative, să se abțină de la a se angaja în orice activitate care ar putea să împiedice procesul electoral și încurajându-i în mod deosebit să respecte codul de conduită electoral și să rezolve orice diferend în mod pașnic prin intermediul instituțiilor și al procedurilor legale existente,

invitând autoritățile alese să implementeze urgent măsuri transparente și incluzive care să permită stabilizarea și reconcilierea în RCA, inclusiv să întreprindă măsuri concrete pentru restabilirea autorității reale a statului pe tot teritoriul RCA; să combată impunitatea prin restabilirea administrării sistemului judecătoresc și a sistemului justiției penale, inclusiv a sistemului penitenciar, pe tot teritoriul țării; să reformeze Forțele Armate ale RCA (FACA) și forțele interne de securitate pentru a crea servicii de securitate multietnice, profesioniste și republicane prin intermediul unor procese corespunzătoare de reformă a sectorului securității; să adopte măsuri pentru dezarmarea, demobilizarea, reintegrarea și repatrierea (DDRR) grupărilor armate; și să creeze un sistem funcțional de gestionare a finanțelor publice pentru a putea acoperi cheltuielile legate de funcționarea statului, a implementa cât mai curând planuri de relansare și revitalizare a economiei,

apreciind activitatea în curs de desfășurare a Misiunii Multidimensionale Integrate a Națiunilor Unite în RCA (MINUSCA) și a forțelor franceze pentru a ajuta autoritățile de tranziție să îmbunătățească situația de securitate; luând notă cu preocupare că, deși s-a îmbunătățit, situația de securitate în RCA rămâne fragilă,

salutând activitatea desfășurată de misiunea de consiliere militară aparținând Uniunii Europene, cu sediul la Bangui (EUMAM-RCA), la cererea autorităților de tranziție din RCA pentru a le oferi acestora îndrumări de specialitate privind reforma Forțelor Armate RCA (FACA), pentru ca acestea să devină o armată multietnică, profesionistă și cu caracter republican,

solicitând autorităților de tranziție și ulterior, autorităților alese ale RCA pentru ca acestea să asigure că cei care au săvârșit încălcări ale dreptului internațional aplicabil, inclusiv fapte împotriva copiilor și femeilor, sunt excluși din forțele de securitate și forțele armate ale RCA,

salutând angajamentul secretarului general de a aplica cu strictețe politica sa de toleranță zero privind exploatarea și abuzul sexual, exprimând preocupare serioasă privind numeroasele acuzații de exploatare și abuz sexual, presupus comise de forțele de menținere a păcii din RCA, accentuând nevoia urgentă ca țările care contribuie cu militari și personal de poliție, precum și MINUSCA să ancheteze prompt acele cazuri într-o manieră credibilă și transparentă și să tragă la răspundere pe făptuitorii unor asemenea infracțiuni sau delictе și accentuând în mod suplimentar nevoia de a preveni acest tip de exploatare și abuz sexual și de a îmbunătăți modul în care sunt abordate aceste acuzații,

salutând Raportul secretarului general al Națiunilor Unite din 30 noiembrie 2015 (S/2015/918), prezentat în conformitate cu Rezoluția 2217 (2015),

salutând totodată raportul intermediar și raportul final (S/2015/936) al Grupului de experți privind Republica Centrafricană creat în conformitate cu Rezoluția 2127 (2013), extinsă prin Rezoluția 2134 (2014) și prelungită în conformitate cu Rezoluția 2196 (2015), și luând notă de recomandările Grupului de experți,

condamnând ferm escaladarea violenței și instabilității din Republica Centrafricană (RCA), în special din septembrie și octombrie 2015, precum și amenințările cu violența, încălcările și abuzurile privind drepturile omului și încălcările dreptului internațional umanitar, inclusiv împotriva femeilor și copiilor; atacurile împotriva forțelor Națiunilor Unite de menținere a păcii, forțelor internaționale și personalului umanitar; ciclul continuu de provocări și represalii imputabile grupărilor armate, atât la Bangui, cât și în afara acestuia, ca și refuzul accesului ajutorului umanitar, de către elemente armate, care continuă să agraveze situația umanitară precară cu care se confruntă populația civilă și împiedică accesul ajutorului umanitar pentru populațiile vulnerabile,

reiterând faptul că toți autorii unor astfel de fapte trebuie să răspundă pentru ele și că unele din aceste fapte pot reprezenta crime în conformitate cu Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale (ICC), la care RCA este parte, remarcând, în acest sens deschiderea de către procurorul Curții Penale Internaționale la data de 24 septembrie 2014 a unei anchete, ca urmare a cererii autorităților naționale, privind presupuse infracțiuni comise din 2012 până în prezent și salutând cooperarea autorităților de tranziție din RCA în această privință,

accentuând nevoia urgentă și imperativă de a elimina impunitatea în RCA și de a aduce în fața legii pe autorii încălcărilor dreptului internațional umanitar și ai încălcărilor sau abuzurilor la adresa drepturilor omului, subliniind în acest sens nevoia de a consolida mecanismele naționale de tragere la răspundere și de a implementa neîntârziat Memorandumul de înțelegere (MoU) din 7 august 2014 privind măsuri temporare urgente, precum și legea promulgată în iunie 2015 privind crearea unei Curți Penale Speciale naționale pentru anchetarea și urmărirea penală a infracțiunilor grave comise în RCA, inclusiv prin recrutarea, pe plan local și internațional, a personalului necesar,

subliniind că cei care întreprind sau asigură sprijin pentru acțiuni care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA, amenințând sau împiedicând procesul de tranziție sau procesul de stabilizare politică și reconciliere, vizând persoane civile sau atacând forțele de menținere a păcii se pot încadra în criteriile de desemnare pentru aplicarea de sancțiuni, conform prezentei rezoluții,

exprimând preocuparea deosebită privind constatările raportului final al Grupului de experți din 21 decembrie 2015 (S/2015/936) conform căruia grupări armate continuă să destabilizeze RCA și să reprezinte o amenințare permanentă la adresa păcii, securității și stabilității țării, inclusiv prin crearea unor administrații paralele nelegitime,

exprimând preocuparea că traficul, comerțul și exploatarea ilicite și contrabanda cu resurse naturale, inclusiv cu aur, diamante și specii sălbatice au un impact negativ asupra economiei și dezvoltării țării și că acestea continuă să amenințe pacea și stabilitatea RCA,

luând notă de Decizia administrativă a Procesului Kimberley (KP) privind reluarea exporturilor de diamante brute din RCA, de Cadrul operațional anexat la aceasta și de crearea Echipei de monitorizare KP pentru RCA și recunoscând eforturile extraordinare ale autorităților de tranziție și ale KP, aflat în 2015 sub Președinția Angolei, de a reintegra responsabil RCA în comerțul mondial cu diamante,

luând notă cu preocupare de constatările din raportul final al Grupului de experți conform căruia Armata de Rezistență a Domnului (LRA) rămâne activă în RCA, a stabilit legături cu alte grupări armate și generează venituri din exploatarea și comerțul cu resurse naturale, inclusiv aur, diamante și prin braconaj,

luând notă cu preocupare de activitățile de criminalitate transfrontalieră ce au loc în regiune, accentuând riscul ca situația din RCA să creeze un mediu propice pentru amplificarea activității de criminalitate transfrontalieră, precum cea care implică traficul de arme și folosirea mercenarilor, precum și pentru proliferarea rețelelor extremiste,

recunoscând în acest sens contribuția importantă pe care embargoul asupra armelor instituit de către Consiliu o poate avea în combaterea transferului ilicit de arme și materiale conexe în RCA și regiune, ca și în sprijinirea păcii, dezarmării, demobilizării și reconstrucției postconflict, și în reforma sectorului de securitate, reamintind rezoluțiile sale 2117 (2013), 2127 (2013) și 2220 (2015) și exprimând preocuparea profundă cu privire la amenințarea la adresa păcii și securității în RCA rezultată din transferul ilicit, acumularea destabilizatoare și utilizarea neconformă a armamentului de calibru mic și a armelor ușoare, ca și folosirea de astfel de arme împotriva civililor afectați de conflictul armat,

reamintind necesitatea unui proces de dezarmare, demobilizare și reintegrare eficace (DDR) ca și de repatriere și restabilire (DDRR) în cazul luptătorilor străini, inclusiv a copiilor asociați anterior forțelor și grupărilor armate, respectând totodată necesitatea de a combate impunitatea,

reiterând importanța ca toate statele membre să implementeze pe deplin măsurile prevăzute în rezoluțiile UNSCR 2127 (2013), 2134 (2014), 2196 (2015), ca și pe cele din prezenta rezoluție, inclusiv obligația de a implementa sancțiuni țintite împotriva persoanelor și entităților desemnate de Comitetul de sancțiuni creat în conformitate cu Rezoluția 2127 (2013), și subliniind că persoanele care facilitează în cunoștință de cauză călătoria unei persoane listate prin încălcarea interdicției de călătorie pot fi considerate de către Comitet ca întrunind criteriile de desemnare pentru aplicarea sancțiunilor,

luând notă de importanța critică a implementării efective a regimului de sancțiuni, inclusiv de rolul-cheie pe care statele vecine, precum și organizațiile regionale și subregionale îl pot juca în acest sens, și încurajând eforturile de a spori cooperarea și implementarea regimului de sancțiuni în toate privințele,

luând notă cu preocupare de rapoarte conform cărora persoane aflate sub sancțiuni călătoresc în regiune încălcând interdicția de călătorie și subliniind că persoanele sau entitățile care cu bună știință facilitează deplasarea unei persoane aflată sub sancțiuni prin încălcarea interdicției de călătorie pot fi considerate de Comitet ca întrunind criteriile de desemnare pentru aplicarea sancțiunilor,

salutând eforturile președintelui Comitetului de sancțiuni 2127 și ale președintelui Consiliului de Securitate de a sprijini și consolida implementarea măsurilor impuse în conformitate cu Rezoluția 2196 (2015) prin contactul cu statele membre, în special statele din regiune, și salutând în acest sens deplasarea președintelui și a membrilor Comitetului în RCA în august 2015, determinând că situația din RCA continuă să constituie o amenințare la adresa păcii și securității internaționale în regiune, acționând conform cap. VII din Carta Națiunilor Unite,

Embargoul asupra armelor

1. Decide că, până la 31 ianuarie 2017, toate statele membre vor continua să ia măsurile necesare pentru a preveni furnizarea, vânzarea sau transferul, în mod direct sau indirect, către RCA, din sau prin teritoriile lor sau de către resortisanții lor, sau folosind vase sau aeronave sub pavilionul lor, de armament și materiale conexe de toate tipurile, inclusiv arme și muniții, vehicule și echipament militar, echipament paramilitar, precum și piese de schimb pentru cele de mai sus, și asistență tehnică, instruire, asistență financiară sau de altă natură legată de activități militare sau de furnizarea, întreținerea sau folosirea oricăror arme și materiale aferente, inclusiv furnizarea de mercenari înarmați, indiferent dacă aceștia provin din teritoriile lor sau nu, și decide totodată că această măsură nu se va aplica:

a) furniturilor destinate exclusiv pentru sprijinirea sau utilizarea de către MINUSCA, Grupul de Lucru Regional al Uniunii Africane (AU-RTF) și Misiunea Uniunii Europene și Forțele Franceze desfășurate în RCA;

b) furniturilor de echipament neletal și furnizării de asistență tehnică, inclusiv instruire operațională și nonoperațională, pentru forțele de securitate RCA, destinate exclusiv sprijinirii sau utilizării în procesul RCA de reformă a sectorului de securitate (SSR), în coordonare cu MINUSCA, și astfel cum au fost notificate în prealabil Comitetului, și cere MINUSCA să raporteze cu privire la contribuția la SSR a acestor excepții, ca parte a rapoartelor sale regulate prezentate Consiliului;

c) furniturilor aduse în RCA de către forțele aparținând Ciadului sau Sudanului, exclusiv pentru utilizarea de către acestea la patrulele internaționale ale forței tripartite înființate la 23 mai 2011 la Khartoum de către RCA, Ciad și Sudan, în scopul consolidării securității în zonele de frontieră comună, în cooperare cu MINUSCA, conform aprobării prealabile a Comitetului;

d) furniturilor de echipament militar neletal destinat exclusiv utilizării în scop umanitar sau de protecție, precum și asistența tehnică sau instruirea aferentă, conform aprobării prealabile de către Comitet;

e) hainelor de protecție, inclusiv veste antiglonț și caschete militare, exportate temporar în RCA de către personalul Națiunilor Unite, reprezentanți ai mass-mediei și lucrători umanitari și de dezvoltare și personal asociat acestora, exclusiv pentru uz personal;

f) furniturilor de arme de calibru mic și alte echipamente aferente destinate exclusiv folosirii în patrulele internaționale care asigură securitatea în Zona Protejată Trinațională a Fluviului Sangha pentru a apăra împotriva braconajului, a contrabandei cu fildeș și arme și împotriva altor activități care încalcă legislația națională a RCA sau obligațiile juridice internaționale ale RCA, astfel cum au fost notificate, în prealabil, Comitetului;

g) furniturilor de arme și alte echipamente letale aferente pentru forțele de securitate ale RCA, destinate exclusiv sprijinirii sau utilizării în procesul SSR al RCA, sub rezerva aprobării prealabile a Comitetului; sau

h) altor vânzări sau furnizărilor de arme și materiale conexe sau furnizării de asistență sau personal, sub rezerva aprobării prealabile a Comitetului.

2. Decide să autorizeze toate statele membre, iar toate statele membre vor trebui ca, la descoperirea de articole a căror vânzare, transfer, furnizare sau export sunt interzise conform paragrafului 1 din prezenta rezoluție, să confişte, să înregistreze și să elimine (prin distrugere, scoatere din uz, depozitare sau transfer într-un alt stat, decât cel de origine sau de destinație, în vederea eliminării) articole a căror furnizare, vânzare, transfer sau export este interzis conform paragrafului 1 din prezenta rezoluție și decide totodată ca toate statele membre să coopereze în acest sens.

3. Reiterează apelul său adresat autorităților de tranziție și, ulterior, autorităților alese, cu ajutorul MINUSCA și al partenerilor internaționali, să ia măsuri legate de transferul ilicit, acumularea destabilizatoare și utilizarea neconformă a armelor cu calibru mic și a armelor ușoare în RCA și să asigure într-o manieră sigură și eficace colectarea și distrugerea armelor și muniției aflate în excedent, confiscate, nemarcate sau deținute ilegal și accentuează totodată importanța încorporării acestor elemente în programele SSR și DDRRR.

4. Încurajează puternic autoritățile de tranziție și ulterior autoritățile alese ale RCA să își consolideze, cu ajutorul MINUSCA, UNMAS și al altor parteneri internaționali, capacitatea de a depozita și gestiona arme și muniție aflate în posesia lor, inclusiv pe cele transferate din stocurile MINUSCA, în conformitate cu bunele practici și normele internaționale, asigurându-se totodată că FACA și forțele naționale care primesc astfel de arme și muniție sunt complet antrenate și verificate.

Interdicția de a călători

5. Decide că, până la 31 ianuarie 2017, toate statele membre vor continua să ia măsurile necesare pentru a interzice intrarea sau tranzitul pe teritoriile lor a persoanelor desemnate de către Comitet, cu rezerva că nicio dispoziție din prezentul paragraf nu va obliga un stat să refuze propriilor cetățeni intrarea pe teritoriul său.

6. Decide că măsurile impuse prin paragraful 5 de mai sus nu vor fi aplicabile în următoarele situații:

a) când Comitetul stabilește, de la caz la caz, că o astfel de călătorie este justificată din motive umanitare, inclusiv din obligații religioase;

b) când intrarea sau tranzitul sunt necesare pentru îndeplinirea unei proceduri judiciare;

c) când Comitetul stabilește, de la caz la caz, că o excepție ar susține obiectivele de pace și reconciliere națională în RCA și stabilitatea în regiune.

7. Accentuează că încălcarea interdicției de călătorie poate submina pacea, stabilitatea sau securitatea RCA, observă că persoanele care cu bună știință facilitează călătoria unei persoane de pe listă, încălcând interdicția de călătorie, pot intra în categoria celor stabilite de către Comitet ca întrunind criteriile de desemnare prevăzute în prezenta rezoluție pentru aplicarea sancțiunilor și cheamă toate părțile și toate statele membre să coopereze cu Comitetul și cu Grupul de experți la punerea în aplicare a interdicției de călătorie.

Blocarea resurselor economice

8. Decide ca, până la 31 ianuarie 2017, toate statele membre să continue să blocheze fără întârziere toate fondurile, alte active financiare și resurse economice care se află pe teritoriile lor, care sunt deținute sau controlate, direct sau indirect, de către persoane sau entități desemnate de Comitet sau de către persoane sau entități care acționează în numele acestora sau la ordinul lor sau de către entități deținute sau controlate de ele, și decide totodată ca toate statele membre să continue să împiedice punerea

la dispoziție de fonduri, active financiare sau resurse economice de către proprii cetățeni sau de către persoane sau entități aflate pe teritoriile lor pentru sau în beneficiul persoanelor sau entităților desemnate de Comitet.

9. Decide că măsurile impuse de paragraful 8 de mai sus nu se aplică fondurilor, altor active financiare sau resurse economice care au fost stabilite de către statele membre respective:

a) ca fiind necesare pentru cheltuielile de bază, inclusiv plata alimentelor, chiriei sau ipotecii, medicamentelor sau tratamentului medical, impozitelor, primelor de asigurare și cheltuielilor cu utilitățile sau exclusiv pentru achitarea de onorarii profesionale rezonabile și rambursarea cheltuielilor făcute pentru furnizarea de servicii juridice, în conformitate cu legislația națională, sau onorarii sau tarife pentru servicii, în conformitate cu legislația națională, pentru deținerea sau întreținerea curentă a fondurilor înghețate, a altor active financiare și resurse economice, după notificarea de către statul respectiv adresată Comitetului privind intenția de a autoriza, atunci când este cazul, accesul la astfel de fonduri, la alte active financiare sau resurse economice, iar în absența unei decizii negative a Comitetului, în interval de cinci zile lucrătoare de la o astfel de notificare;

b) ca fiind necesare pentru cheltuieli extraordinare, cu condiția ca această situație să fi fost notificată Comitetului de către statul sau statele membre respective și să fi fost aprobată de către Comitet; sau

c) ca fiind obiectul unei garanții sau hotărâri judiciare, administrative sau arbitrale, caz în care fondurile, alte active financiare și resurse economice pot fi folosite pentru îndeplinirea acelei garanții sau hotărâri, cu condiția ca respectiva garanție sau hotărâre să fi existat înainte de data prezentei rezoluții, să nu fie în beneficiul unei persoane sau entități desemnate de către Comitet și să fi fost notificată Comitetului de către statele membre.

10. Decide că statele membre pot permite adăugarea la conturile înghețate ca urmare a prevederilor paragrafului 8 de mai sus a dobânzilor sau a altor remunerații datorate la acele conturi sau plăți conform contractelor, acordurilor sau obligațiilor care au apărut înainte de data la care acelor conturi li se aplică prevederile prezentei rezoluții, cu condiția ca astfel de dobânzi, alte remunerații și plăți să se supună acestor prevederi și să fie înghețate.

11. Decide că măsurile din paragraful 8 de mai sus nu vor împiedica o persoană sau o entitate desemnată să efectueze o plată datorată într-un contract încheiat înainte de includerea pe listă a acelei persoane sau entități, cu condiția ca statele membre respective să fi stabilit că plata nu este primită direct sau indirect de către o persoană sau o entitate desemnată în conformitate cu paragraful 8 de mai sus, și după notificarea de către statele membre respective adresată Comitetului privind intenția de a efectua sau primi astfel de plăți sau de a autoriza, când este cazul, deblocarea fondurilor, a altor active financiare sau resurse economice în acest scop, cu 10 zile lucrătoare înainte de o astfel de autorizare.

Criterii de desemnare

12. Decide că măsurile conținute în paragrafele 5 și 8 se aplică persoanelor și entităților desemnate de către Comitet ca implicându-se în sau oferind sprijin pentru acțiuni care subminează pacea, stabilitatea sau securitatea RCA, inclusiv acțiuni care amenință sau împiedică procesul de tranziție politică, sau procesul de stabilitate și reconciliere sau care alimentează violența.

13. Decide totodată în acest sens că măsurile conținute în paragrafele 5 și 8 se aplică, de asemenea, persoanelor și entităților desemnate de către Comitet ca:

a) acționând prin încălcarea embargoului asupra armelor instituit prin paragraful 54 din Rezoluția 2127 (2013) și prelungit prin paragraful 1 din prezenta rezoluție ori furnizând, vânzând sau transferând, direct sau indirect, grupărilor armate sau rețelelor infracționale din RCA sau fiind beneficiarii armelor sau oricărui material aferent sau ai consultanței tehnice, instruirii sau ajutorului, inclusiv ai finanțării și asistenței financiare aferente activităților violente ale grupărilor armate sau rețelelor infracționale din RCA;

b) fiind implicate în planificarea, conducerea sau comiterea de fapte care încalcă dreptul internațional al drepturilor omului sau dreptul internațional umanitar, după caz, sau care constituie abuzuri la adresa, sau încălcări ale drepturilor omului în RCA, inclusiv fapte care implică violență sexuală, atacuri îndreptate împotriva civililor, atacuri cu substrat etnic sau religios, atacuri asupra școlilor și spitalelor, ca și răpirea și deplasarea forțată;

c) recrutând sau folosind copii în conflictul armat din RCA, încălcând dreptul internațional aplicabil;

d) furnizând sprijin pentru grupări armate sau rețele infracționale prin exploatarea ilicită sau traficul cu resurse naturale, inclusiv diamante, aur, specii sălbatice sau produse provenite de la speciile respective în interiorul sau de pe teritoriul RCA;

e) împiedicând livrarea de ajutor umanitar pentru RCA sau accesul la sau distribuirea ajutorului umanitar în RCA;

f) fiind implicate în planificarea, conducerea, finanțarea sau realizarea de atacuri împotriva misiunii ONU sau forțelor de securitate internațională, inclusiv MINUSCA, Misiunile Uniunii Europene și forțele franceze care le sprijină;

g) fiind conducători ai unei entități desemnate de Comitet în conformitate cu paragrafele 36 sau 37 din Rezoluția 2134 (2014) sau cu prezenta rezoluție, sau acordând sprijin, acționând pentru sau în numele, sau la dispoziția unei persoane sau entități pe care Comitetul a desemnat-o în conformitate cu paragrafele 36 și 37 din Rezoluția 2134 (2014) sau cu prezenta rezoluție, sau al unei entități deținute sau controlate de către o persoană sau o entitate desemnată sau care a acționat în numele său, în beneficiul său ori sub instrucțiunile acesteia.

14. Salută măsurile luate de către statele membre ale Conferinței Internaționale privind Regiunea Marilor Lacuri (ICGLR) pentru a implementa Inițiativa Regională împotriva Exploatării Ilegale a Resurselor Naturale, andosată de Declarația de la Lusaka din 2010, inclusiv promovarea utilizării de către operatorii economici a directivelor de diligență necesară, spre exemplu Orientările OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat, și încurajează toate statele, mai ales pe cele din regiune, să continue să scoată în evidență aceste orientări privind diligența necesară.

Comitetul de sancțiuni

15. Decide ca mandatul Comitetului stabilit în conformitate cu paragraful 57 din Rezoluția 2127 (2013) să se aplice în privința măsurilor impuse prin paragrafele 54 și 55 din Rezoluția 2127 (2013) și paragrafele 30 și 32 din Rezoluția 2134 (2014) prelungită prin prezenta rezoluție.

16. Subliniază importanța organizării de consultări regulate cu statele membre implicate, organizațiile internaționale, regionale și subregionale, după cum va fi necesar, în special cu statele vecine și cele din regiune, pentru a asigura implementarea deplină a măsurilor reînnoite prin prezenta rezoluție și în acest sens încurajează Comitetul să aibă în vedere, unde și când este cazul, vizite în anumite țări de către președinte și/sau membrii Comitetului.

17. Cere Comitetului să identifice posibile cazuri de nerespectare a măsurilor prevăzute în paragrafele 1, 2, 5 și 8 de mai sus și să stabilească modul de acțiune potrivit pentru fiecare caz și cere președintelui ca, în rapoarte regulate prezentate Consiliului, în conformitate cu paragraful 31 de mai jos, să informeze asupra evoluției activității Comitetului cu privire la această problemă.

18. Recunoaște decizia KP conform căreia RCA poate relua comerțul cu diamante brute din „zonele conforme” stabilite conform condițiilor KP, ia notă că KP intenționează să țină la curent Consiliul de Securitate, Comitetul și Grupul de experți al acestuia, precum și MINUSCA în legătură cu deciziile sale și, prin prezenta, cere președintelui Grupului de lucru pe monitorizare din cadrul KP să informeze periodic Comitetul cu privire la activitatea Echipei de monitorizare a RCA din cadrul KP, inclusiv cu privire la decizii legate de zone desemnate ca fiind conforme și decizii legate de comercializarea rezervelor de diamante brute deținute în RCA.

19. Cheamă la vigoare sporită din partea centrelor de comercializare și a statelor din regiune pentru a sprijini eforturile autorităților de tranziție din RCA de a restabili comerțul legitim și de a beneficia de resursele sale naturale; și apreciază RCA pentru măsurile speciale luate în scopul consolidării trasabilității diamantelor din zonele conforme, astfel încât diamantele să nu fie folosite în beneficiul grupărilor armate sau pentru a destabiliza RCA.

20. Încurajează KP să rezolve problema stocurilor de diamante în cooperare cu autoritățile RCA și prin consultare cu Grupul de experți.

Grupul de experți

21. Își exprimă sprijinul deplin pentru Grupul de experți pentru Republica Centrafricană, creat în conformitate cu paragraful 59 din Rezoluția 2127 (2013).

22. Decide să prelungească mandatul Grupului de experți până la 28 februarie 2017 și își exprimă intenția de a reexamina mandatul și a acționa corespunzător privind prelungirea acestuia nu mai târziu de 31 ianuarie 2017 și cere secretarului general să ia măsurile administrative necesare cât mai rapid posibil pentru a sprijini acțiunea acestuia.

23. Decide ca mandatul Grupului de experți să cuprindă următoarele sarcini:

a) să sprijine Comitetul în îndeplinirea mandatului său așa cum se specifică în prezenta rezoluție, inclusiv prin furnizarea către Comitet a informațiilor relevante privind desemnarea potențială ulterioară a unor persoane sau entități care ar putea să se angajeze în desfășurarea activităților descrise în paragrafele 12 și 13 de mai sus;

b) să adune, să examineze și să analizeze informații de la state, organisme relevante ale Națiunilor Unite, organizații regionale și alte părți interesate privind implementarea măsurilor decise prin prezenta rezoluție, în special incidente de nerespectare, inclusiv să faciliteze, la cererea statelor membre, asistența pentru dezvoltarea capacității acestora;

c) să pună la dispoziția Comitetului un raport intermediar nu mai târziu de 30 iulie 2016 și un raport final prezentat Consiliului de Securitate, după discuția cu Comitetul, până la 31 decembrie 2016 privind implementarea măsurilor impuse prin paragrafele 54 și 55 din Rezoluția 2127 (2013) și paragrafele 30 și 32 din Rezoluția 2134 (2014), reînnoite de paragrafele 1, 2, 5 și 8 din prezenta rezoluție;

d) să înainteze Comitetului actualizări privind evoluția situației, mai ales în situații de urgență, sau după cum Grupul consideră necesar;

e) să sprijine Comitetul la detalierea și actualizarea informațiilor privind lista de persoane și entități desemnate de către Comitet în conformitate cu criteriile reînnoite prin paragrafele 11 și 12 de mai sus, inclusiv prin furnizarea de informații biometrice și informații suplimentare pentru rezumatul motivelor listării destinat informării publice;

f) să sprijine Comitetul prin furnizarea de informații privind persoane sau entități care pot întruni criteriile de desemnare din paragrafele 11 și 12 de mai sus, inclusiv prin raportarea unor astfel de informații către Comitet, pe măsură ce ele devin disponibile, și să includă în rapoartele sale oficiale scrise numele persoanelor sau entităților potențial desemnate, informații corespunzătoare pentru identificarea lor și informații relevante privind motivul pentru care persoana sau entitatea poate întruni criteriile de desemnare din paragrafele 11 și 12 de mai sus;

g) să coopereze cu Echipa de monitorizare RCA din cadrul KP pentru a sprijini reluarea exporturilor de diamante brute din RCA și să raporteze Comitetului dacă reluarea comerțului destabilizează RCA sau se face în beneficiul grupărilor armate.

24. Cheamă Grupul de experți să coopereze activ cu alte grupuri sau echipe de experți create de Consiliul de Securitate, așa cum este necesar pentru implementarea mandatului acestora.

25. Își exprimă preocuparea specială în legătură cu relatări privind rețele ilicite de traficanți care continuă să finanțeze și să aprovizioneze grupări armate din RCA și încurajează Grupul ca, pe parcursul îndeplinirii mandatului său, să acorde atenție specială analizării acestui tip de rețele.

26. Îndeamnă RCA, statele vecine ale acesteia și alte state membre ale Conferinței Internaționale privind Regiunea Marilor Lacuri (ICGLR) să coopereze la nivel regional pentru a ancheta și combate rețelele infracționale regionale și grupările armate implicate în exploatarea ilegală și contrabanda cu resurse naturale, inclusiv aur, diamante, și braconaj și trafic de specii sălbatice.

27. Îndeamnă toate părțile și toate statele membre ca și organizațiile internaționale, regionale și subregionale să asigure cooperarea cu Grupul de experți și securitatea membrilor acestuia.

28. Îndeamnă în continuare toate statele membre și toate organismele relevante ale Națiunilor Unite să asigure accesul neîngrădit, în special la persoane, documente și situri pentru ca Grupul de experți să își poată îndeplini mandatul.

29. Cere reprezentantului special al secretarului general pentru copii implicați în conflicte armate și reprezentantului special pentru violență sexuală în conflicte să continue să transmită Comitetului informații relevante în conformitate cu paragraful 7 din Rezoluția 1960 (2010) și paragraful 9 din Rezoluția 1998 (2011).

Raportarea și evaluarea

30. Cheamă toate statele, mai ales pe cele din regiune și pe cele în care se află persoane și entități desemnate, să implementeze activ măsurile cuprinse în prezenta rezoluție și să raporteze regulat Comitetului cu privire la acțiunile pe care le-au întreprins pentru a implementa măsurile impuse prin paragrafele 54 și 55 din rezoluția 2127 (2013) și paragrafele 30 și 32 din rezoluția 2134 (2014), reînnoite prin paragrafele 1, 2, 5 și 8 din prezenta rezoluție.

31. Cere Comitetului să prezinte Consiliului rapoarte verbale, prin președintele său, cel puțin o dată pe an, privind situația activității generale a Comitetului, inclusiv împreună cu reprezentantul special al secretarului general pentru RCA privind situația din RCA, după caz, și încurajează președintele să susțină informări regulate pentru toate statele membre interesate.

32. Afirmă că va continua să urmărească situația din RCA și va fi pregătit să revadă oportunitatea măsurilor cuprinse în prezenta rezoluție, inclusiv consolidarea prin măsuri suplimentare, în special prin blocarea activelor, modificarea, suspendarea sau ridicarea măsurilor, în lumina progresului realizat în stabilizarea țării și respectarea prezentei rezoluții.

33. Decide să rămână activ sesizat cu această problemă.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă**privind stabilirea activităților, serviciilor și operațiunilor care se încadrează în categoria funcțiilor critice, criteriile pentru stabilirea liniilor de activitate de bază și a serviciilor asociate, precum și serviciile critice pe care Autoritatea de Supraveghere Financiară poate să le ceară unui asigurător supus rezoluției**

Având în vedere dispozițiile art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. b) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 6 alin. (2) și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 160 lit. h) și k) din Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 9 martie 2016,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

CAPITOLUL I**Definiții și domeniu de aplicare**

Art. 1. — (1) Prezenta normă reglementează:

a) criteriile privind stabilirea activităților, serviciilor sau operațiunilor care se încadrează în categoria funcțiilor critice, precum și criteriile pentru stabilirea liniilor de activitate care se încadrează în categoria liniilor de activitate de bază și a serviciilor asociate;

b) serviciile critice sau facilitățile pe care Autoritatea de Supraveghere Financiară poate să le ceară unui asigurător supus rezoluției pentru a permite unui destinatar să exercite în mod eficient o activitate care i-a fost transferată.

(2) Funcțiile critice sunt identificate de asigurător în contextul planului de redresare, ulterior de direcția care exercită funcția de rezoluție în procesul de planificare a rezoluției și de aplicare a măsurilor necesare recapitalizării asigurătorului în timp util.

(3) Serviciile critice sunt intrinsec legate de funcțiile critice, iar identificarea lor se face cu respectarea pașilor de identificare a funcțiilor critice.

Art. 2. — În înțelesul prezentei norme, termenii și expresiile utilizați/utilizate au semnificația prevăzută în Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare și în Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor, precum și următoarele semnificații:

a) *activități, servicii sau operațiuni* — servicii și relații cu terții, precum și operațiuni și activități furnizate terților;

b) *economie reală* — activitățile economice corelate cu activitățile de consum;

c) *funcție* — set structurat de activități, servicii sau operațiuni care sunt furnizate de asigurătorul supus rezoluției;

d) *înlocuire a funcției* — capacitatea asigurătorului de a înlocui furnizarea unei anumite funcții la un nivel comparabil, în condiții și la o calitate comparabile cu cele vizate prin standardul stabilit la crearea acesteia și într-un interval de timp rezonabil;

e) *întrerupere a funcției* — faptul că o funcție nu mai este asigurată la un nivel comparabil, în condiții și la o calitate comparabile cu cele vizate prin standardul stabilit la crearea acesteia;

f) *servicii asociate* — o activitate sau grup de activități care nu generează un profit direct asigurătorului, dar care sprijină alte activități ale acestuia, contribuind astfel indirect la profitul societății;

g) *servicii critice* — activități, servicii sau operațiuni desfășurate în cadrul unui asigurător sau externalizate către terți

și care, în cazul în care asigurătorul intră într-o situație de dificultate, ar conduce la incapacitatea asigurării continuității funcțiilor critice.

CAPITOLUL II**Criteriile privind stabilirea activităților, serviciilor sau operațiunilor care se încadrează în categoria funcțiilor critice, precum și criteriile pentru stabilirea liniilor de activitate care se încadrează în categoria liniilor de activitate de bază și a serviciilor asociate**

Art. 3. — (1) Cadrul general al funcțiilor critice are la bază două elemente:

a) activitățile, serviciile sau operațiunile furnizate de un asigurător către terți care nu sunt afiliați acestuia;

b) imposibilitatea furnizării activităților, serviciilor sau operațiunilor care are un impact semnificativ asupra activității terților, dând naștere la contagiune sau la scăderea încrederii participanților la piață, prin cel puțin una dintre situațiile următoare:

(i) lipsa mecanismelor care să asigure continuitatea activităților, serviciilor, operațiunilor asigurătorului;

(ii) lipsa furnizării serviciilor necesare terților în desfășurarea activității acestora;

(iii) lipsa plății despăgubirilor/indemnizațiilor;

(iv) deteriorarea situației financiare a unui asigurător care conduce la vânzarea imediată a unor părți însemnate de active deținute de acesta, sub prețul de achiziție, sau care îngreunează obținerea de lichidități sau împrumuturi înaintea identificării unor surse alternative de creditare;

(v) rolul semnificativ al asigurătorului în calitate de terță parte pe piața valorilor mobiliare, inclusiv în cazul operațiunilor repo;

(vi) transferul integral sau parțial al riscurilor către o terță parte, în special prin reasigurare, ce reprezintă o funcție economică importantă.

(2) Îndeplinirea cumulativă a dispozițiilor prevăzute la alin. (1) reprezintă funcție critică.

Art. 4. — Clasificarea funcțiilor critice în funcție de importanța activităților, serviciilor, operațiunilor furnizate de un asigurător este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta normă.

Art. 5. — (1) Caracterul critic al funcției poate fi determinat în două etape, astfel:

- a) analiza impactului asupra întreruperii funcției astfel:
- (i) impactul asupra terților care se bazează pe funcția respectivă — dacă incapacitatea asigurării funcției are impact negativ direct asupra unui număr redus de contrapărți care nu sunt sisteme din cauza dimensiunii și interconexiunii dintre acestea, atunci funcția nu este considerată critică;
 - (ii) impactul sistemic și interconexiunea — dacă incapacitatea asigurării funcției are efecte adverse semnificative asupra economiei reale și asupra sistemului asigurărilor, în special în ceea ce privește efectele de contagiune și impactul asupra încrederii în piață;
 - (iii) efectul de contagiune — dacă incapacitatea asigurării funcției este de natură să perturbe sistemul asigurărilor și, prin urmare, să afecteze clienții și încrederea lor în piață, dacă incapacitatea asigurării funcției are un efect de domino asupra numărului de participanți la piața asigurărilor sau dacă piața funcției este crucială pentru alte piețe;

b) evaluarea pieței în raport cu funcția respectivă, în special în ceea ce privește concentrarea și înlocuirea funcției — dacă funcția poate fi ușor înlocuită prin derularea acesteia de către alți participanți din piață, la un nivel comparabil, la o calitate comparabilă, la un cost acceptabil și într-un interval de timp rezonabil, atunci nu este considerată funcție critică.

(2) Criteriile de evaluare specifice impactului asupra terților cuprind următoarele elemente:

- a) natura și impactul activității:
- (i) tipul funcției;
 - (ii) impactul la nivel global, național și/sau regional;
 - (iii) numărul de clienți și contrapărți;
- b) relevanța asigurătorului, luând în considerare următoarele:
- (i) cota de piață;
 - (ii) interconexiunea cu alți asigurători;
 - (iii) complexitatea — pentru evaluarea complexității unui asigurător sunt aplicați indicatori cuantificabili, cum ar fi cei utilizați în identificarea la nivel global a altor asigurători de importanță sistemică;
 - (iv) desfășurarea activității în baza dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii;
- c) natura clienților și a părților interesate de funcția respectivă — persoane fizice, juridice etc.;
- d) impactul asupra perturbării funcției, a infrastructurii pieței sau asupra serviciilor oferite clienților, luând în considerare:
- (i) efectul asupra lichidității asigurătorului;
 - (ii) gradul de perturbare a activității asigurătorului, iar pe termen scurt necesarul de lichiditate;
 - (iii) identificarea contrapartidelor și clienților;
 - (iv) viteza de reacție a clienților;
 - (v) relevanța pieței asigurărilor în raport cu alte piețe;
 - (vi) efectul asupra lichidității, operațiunilor și structurii altor piețe;
 - (vii) efectul asupra altor contrapartide legate de principalii clienți;
 - (viii) interconexiunea funcției cu alte servicii.

(3) Criteriile suplimentare specifice evaluării înlocuirii funcției se bazează pe următoarele:

- a) evaluarea structurii pieței și a disponibilității de înlocuire a funcției:
- (i) evaluarea structurii de concentrare a pieței, respectiv numărul participanților în piață, inclusiv cota de piață, concurența sau participanții unui grup care ar putea să preia funcțiile critice ale asigurătorului supus rezoluției;
 - (ii) dacă există alte funcții și piețe care oferă, în linii mari, o funcție echivalentă activității asigurătorului supus rezoluției;

b) dacă participanții au capacitatea să preia toate activitățile sau clienții;

c) evaluarea disponibilității altor participanți care să preia activitățile și motivele pentru care participanții existenți sau alții noi găsesc activitatea atractivă în timp ce alții nu sunt interesați;

d) evaluarea cerințelor necesare pentru realizarea funcției și analiza barierelor impuse de piață:

- (i) evaluarea aranjamentelor organizaționale sau a infrastructurii necesare care oferă funcția respectivă, inclusiv evaluarea riscurilor, în cazul în care funcția necesită o anumită specializare;
- (ii) expertiza și pregătirea angajaților în vederea dezvoltării funcției respective;
- (iii) forma barierelor impuse de piață;
- (iv) importanța, poziția sau reputația asigurătorului;
- (v) costurile de înlocuire, respectiv identificarea ponderii funcției critice în cadrul activității asigurătorului, raportat la forța de muncă, costurile fixe și variabile, interconexiunile interne și externe, complexitatea activității, dacă asigurătorul desfășoară activități în baza dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii, cadrul de reglementare a funcției, în special autorizările/notificările/cerințele de reglementare necesare, cum ar fi expunerile mari, precum și alte impedimente legate de intrarea pe piață, de exemplu, concentrarea economică;

e) estimarea intervalului de timp necesar pentru alți concurenți de preluare a activității asigurătorului supus rezoluției în comparație cu intervalul de timp acceptat pentru înlocuire, astfel încât să nu existe perturbări semnificative în realizarea operațiunii;

f) intervalul de timp solicitat de utilizatori cu privire la trecerea serviciilor către noul furnizor, pașii necesari și costurile de mutare, în special costul suportat de participanții din piață, în condițiile în care au fost forțați să își schimbe furnizorul de servicii;

g) intervalul de timp aferent întreruperii furnizării de servicii afectează semnificativ participanții la piață sau funcționarea pieței.

Art. 6. — (1) Liniile de activitate de bază joacă un rol important în procesul de redresare și rezoluție. Planul de redresare trebuie să conțină, printre altele, o descriere detaliată a proceselor de determinare a valorii și vandabilitatea liniilor de activitate de bază, operațiunile și activele asigurătorului.

(2) Planul de rezoluție trebuie să conțină o prezentare a operațiunilor critice ale asigurătorului supus rezoluției și liniile de activitate de bază și dovada că atât funcțiile critice, cât și liniile de activitate de bază pot fi separate din punct de vedere juridic și economic, astfel încât continuitatea să fie asigurată și după intrarea într-o situație de dificultate.

(3) Asigurătorul, în cadrul planului de redresare, stabilește liniile de activitate de bază prin aplicarea unor criterii cantitative și calitative. În acest sens, criteriile cantitative și calitative, care pot fi utilizate pentru determinarea liniilor de activitate de bază, sunt:

a) criterii cantitative:

- (i) ponderea deținută în primele brute câștigate din activitatea de asigurare și reasigurare în cadrul grupului;
- (ii) ponderea deținută în rezultatul tehnic aferent activității de asigurare și reasigurare;
- (iii) fondurile proprii de bază care includ excedentul de active față de obligații, evaluate în conformitate cu art. 52 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, din care se scade valoarea acțiunilor proprii deținute, precum și datoriile subordonate;

- (iv) prima brută subscrisă pe fiecare linie de activitate și monedă de subscriere, precum și partea din rezultatul exercițiului înainte de impozitare;
- (v) ponderea deținută de plasamentele financiare în total plasamente;
- (vi) cota de piață deținută de asigurător;
- (vii) ponderea deținută de rezerva de daune aferente activității de asigurare în total plasamente financiare și partea din rezerva de daune aferentă contractelor cedate în reasigurare;
- (viii) eficiența costurilor;
- b) criterii calitative:
 - (i) impactul strategic/importanța asigurătorului pentru grupul din care face parte;
 - (ii) volumul estimat al primelor brute câștigate din activitatea de asigurare și reasigurare pentru o perioadă de minimum 3 ani consecutivi;
 - (iii) sursele de finanțare/lichiditate;
 - (iv) strategia grupului și cultura organizațională;
 - (v) interesul asiguraților pentru produsele de asigurare oferite de asigurător.

Art. 7. — (1) Cadrul general privind funcțiile sau activitățile externalizate ale asigurătorului, incluse în categoria funcțiilor critice, are la bază următoarele elemente:

- a) activitățile, serviciile sau operațiunile realizate fie de un terț afiliat, fie de un furnizor extern de servicii;
- b) activitățile, serviciile sau operațiunile realizate de unul sau mai mulți terți afiliați;
- c) deteriorarea bruscă a activităților, serviciilor sau operațiunilor care reprezintă un impediment major în exercitarea funcțiilor critice sau care conduce la falimentul asigurătorului.

(2) Îndeplinirea cumulativă a dispozițiilor prevăzute la alin. (1) reprezintă o funcție critică. Caracterul critic al funcțiilor sau activităților externalizate ale asigurătorului poate fi determinat în conformitate cu etapele prevăzute la art. 5 alin. (1).

Art. 8. — În categoria funcțiilor sau activităților externalizate ale asigurătorului sunt incluse următoarele funcții critice:

- a) servicii financiare:
 - (i) servicii de actuariat și managementul riscului;
 - (ii) managementul activelor;
 - (iii) gestionarea daunelor;
- b) servicii operaționale:
 - (i) resurse umane;
 - (ii) tehnologia informației;
 - (iii) administrarea investițiilor imobiliare;
 - (iv) servicii juridice, de audit intern și de conformitate.

CAPITOLUL III

Serviciile critice sau facilitățile pe care Autoritatea de Supraveghere Financiară poate să le ceară asigurătorului supus rezoluției

Art. 9. — (1) Direcția care exercită funcția de rezoluție evaluează serviciile critice sau facilitățile pentru a permite destinatarului administrarea eficace a activităților care i-au fost transferate.

(2) Analiza unui serviciu critic sau a unor facilități se poate face pe baza evaluării următoarelor elemente:

- a) impactul intrării în dificultate a unui serviciu asupra uneia sau mai multor funcții critice — un serviciu este considerat critic, atunci când intrarea în dificultate conduce la apariția unui impediment serios asupra performanței uneia sau mai multor funcții critice specifice beneficiarului de servicii;
- b) înlocuirea serviciului — acest lucru necesită o evaluare a modului în care sunt afectate funcțiile critice și cât de repede

poate fi înlocuit serviciul respectiv, inclusiv intenția și capacitatea furnizorului de servicii interne sau externe să ofere servicii comparabile, la o calitate comparabilă și la un cost acceptabil.

Art. 10. — (1) Direcția care exercită funcția de rezoluție poate solicita asigurătorului supus rezoluției să furnizeze informații cu privire la cel puțin următoarele servicii critice sau facilități:

1. resurse umane:
 - (i) gestionarea informațiilor privind personalul, inclusiv contractele de muncă și remunerarea;
 - (ii) comunicarea internă și responsabilități;
 2. tehnologia informației:
 - (i) echipamente informatice și de comunicații;
 - (ii) prelucrarea și stocarea datelor;
 - (iii) plan de recuperare în caz de dezastru;
 - (iv) administrarea licențelor de software și de aplicații informatice;
 - (v) accesul la datele și infrastructura administrate de un furnizor extern;
 - (vi) mentenanța aplicațiilor informatice, inclusiv fluxul datelor și informațiilor;
 - (vii) generarea de rapoarte;
 - (viii) asistență pentru utilizatori;
 - (ix) alte infrastructuri informatice, stații de lucru, telecomunicații, servere, centre de date și servicii conexe;
 3. proceduri interne privind identificarea și procesarea tranzacțiilor, în special acțiuni pentru prevenirea spălării banilor;
 4. administrarea bunurilor imobiliare și a spațiilor conexe:
 - (i) spații de birouri și depozitare;
 - (ii) spații conexe;
 - (iii) securitatea și controlul accesului;
 - (iv) administrarea portofoliului de bunuri imobiliare;
 5. servicii juridice și funcția de conformitate:
 - (i) asistență juridică;
 - (ii) asistență pentru conformitate;
 6. servicii asociate activității de investiții:
 - (i) coordonarea, administrarea și gestionarea investițiilor;
 - (ii) coordonarea, administrarea și gestionarea planului de finanțare, inclusiv activele constituite și utilizate drept garanție;
 - (iii) raportarea periodică a indicatorilor de lichiditate/fonduri proprii de bază/SCR/MCR/rezerve tehnice;
 7. managementul activelor și obligațiilor:
 - (i) plata despăgubirilor/indemnizațiilor;
 - (ii) recuperarea despăgubirilor de la reasigurător;
 8. evaluarea și gestionarea riscurilor:
 - (i) administrarea riscurilor în mod agregat, la nivelul liniilor de activitate sau pe tipuri de risc;
 - (ii) rapoarte privind evaluarea și gestionarea riscurilor;
 9. rapoarte ale serviciilor de actuariat externalizate.
- (2) Serviciile critice sau facilitățile menționate la alin. (1) sunt furnizate în conformitate cu termenii contractuali deja agreeți, inclusiv din punctul de vedere al valabilității contractului, în situația în care respectivele servicii și facilități au fost furnizate asigurătorului supus rezoluției potrivit unui contract încheiat în perioada imediat anterioară aplicării acțiunii de rezoluție.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 11. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 14 martie 2016.
Nr. 17.

**Clasificarea funcțiilor critice în funcție de importanța activităților, serviciilor sau operațiunilor
furnizate de un asigurător**

I. Asigurări necesare terților, la nivel de produs de asigurare

- a) asigurarea prejudiciilor produse terților;
- b) asigurarea mijloacelor de transport aeriene;
- c) asigurarea mijloacelor de transport maritime;
- d) asigurarea de credite personale;
- e) asigurarea de sănătate;
- f) asigurarea de credite de export și garanții;
- g) asigurarea mijloacelor de transport auto;
- h) asigurarea privind indemnizația creditelor ipotecare;
- i) asigurarea privind acoperirea clădirilor, inclusiv riscurile de

catastrofă;

- j) asigurarea de călătorii.

II. Despăgubiri/Indemnizații

- a) anuități (variabile sau fixe);
- b) aranjament financiar care prevede plăți periodice;
- c) pensii pentru limită de vârstă;
- d) compensarea lucrătorilor;
- e) asigurarea de îngrijire pe termen lung;
- f) asigurarea de viață cu componentă investițională;
- g) asigurarea de viață la termen;
- h) asigurarea obligatorie de sănătate;
- i) asigurarea de răspundere;
- j) asigurarea de protecție.

Factorii luați în considerare la evaluarea plăților aferente unei clase specifice de asigurare sunt critici, dacă:

- (i) asiguratul/contractantul/beneficiarul are dreptul de răscumpărare a poliței de asigurare pentru obținerea sumelor economisite sau de accelerare a încasării sumelor cuvenite la scadență;

- (ii) răscumpărarea poliței de asigurare, respectiv accelerarea încasării sumelor cuvenite la scadență sunt necesare asigurării stabilității financiare a terților;

- (iii) demersurile asiguraților/contractanților/beneficiarilor care acționează individual sau în masă nu respectă prevederile contractuale în cazul înregistrării de către asigurător a unei situații de criză;

- (iv) nu există alte surse de finanțare a pierderilor suferite de asigurați/contractanți/beneficiari.

III. Investiții și împrumuturi acordate

- a) obligațiuni de stat;
- b) obligațiuni corporative;
- c) acțiuni listate;
- d) acțiuni nelistate;
- e) credite pe termen scurt, pe termen lung, cu scadență reziduală;
- f) activitate captivă/fronting.

IV. Instrumente derivate

- a) contracte swap și forward pe rata dobânzii;
- b) contracte swap și forward pe curs de schimb valutar;
- c) contracte futures;
- d) alte instrumente derivate, indici financiari sau indicatori financiari, care pot fi decontate fizic ori în fonduri bănești etc.

V. Reasigurare

- a) contracte facultative sau tratate de reasigurare;
- b) coasigurare;
- c) tratate de reasigurare proporționale: cotă-parte sau surplus;
- d) tratate de reasigurare neproporționale: excedent de daună;
- e) reasigurare financiară.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 934726